

NOU PROCEDIMENT DE COLORACIÓ DEL BACIL DE KOCH EN ELS TEIXITS

per

LL. SAYÉ

Els diferents procediments recomanats per acolorir el bacil de Koch en els teixits, des del practicat pel mateix Koch fins als de Friedmann i el més recent de Schmorl, tenen l'inconvenient d'alterar l'estructura del teixit de manera que no són gaire aprofitables desde'l punt de vista histològic. Encara que en algú d'ells no s'alterin molt profundament les coloracions, no permeten diferenciar histològicament amb claretat els diferents elements cel·lulars, per la qual cosa em vaig proposar trobar un mètode que em permetés estudiar amb precisió les localitzacions preferents dels bacils en les vísceres tuberculosos i les veritables alteracions cel·lulars específiques.

Després d'alguns assaigs, he empleat el mètode següent amb molt bon resultat:

1. Fixació de les pessas de 5 a 8 mm. de gruix en formol al 10 per 100 (1).

(1) La major part d'autors diuen que'l formol no és bon fixador per al nostre objecte i recomanen l'alcohol com a millor. De moment he treballat amb pessas fixades en formol al 10 per 100 i amb algunes que portaven 48 hores de ésser al fixador, puix es tractava de troços de pulmó injectat amb aquella solució i portats al laboratori 24 hores més tard, on foren de nou fixades, i he obtingut resultats completament satisfactoris.

2. Rentat en aigua corrent 24 hores.
3. Inclusió en parafina: tallades de 5 a 10 micres (1).
4. Coloració durant 15 minuts en l'hematoxilina fèrrica de Weigert (que es prepara extemporàniament en el moment de l'assaig amb parts iguals de les solucions: a) Hematoxilina 1 gr., alcohol de 95, 100 y b) Perclorur de ferre 4 cc., àcid clorhídric, 1 cc., aigua, 100).
5. Rentat abundant en aigua corrent durant 5-8 minuts.
6. Coloració durant 10 minuts al bany marí a 35° en la solució de fucsina anilina de Ehrlich (aigua d'anilina obtinguda barrejant 4 cc. d'oli d'anilina amb aigua, remenant i filtrant a través d'un paper de filtre mullat i 11 cc. d'una solució alcoòlica saturada de fucsina): aquesta solució pot servir solament des d'algunes hores després d'obtinguda (3-4) fins a uns quatre dies més tard.
7. Decoloració en una solució al 3 per 100 d'àcid clorhídric en alcohol absolut, fins que el líquid decolorant sigui rosa pàl·lid.
8. Rentat abundant en aigua corrent.
9. Coloració amb la solució següent recomanada per Cajal (30 cc. de solució saturada d'àcid pícric, 20 cc. de solució de fucsina al 2 per 100 i 7 gotes d'una solució d'àcid acètic al 1 per 100).
10. Rentat molt breu en aigua: pas ràpid pels alcohols

(1) He acolorit també els bacils per aquest procediment en tallades fetes per congelació i, en aquest cas, després de 24 hores de fixació en formol al 10 per 100, les pessets poden portar-se ja al micròtom sense rentat de 24 hores en aigua corrent i si sols després d'uns quants minuts de estar en aigua o en solució salina com es fa ordinàriament al tallar amb congelació. M'he servit amb preferència de la parafina perquè per al meu objecte em convenien tallades fines i es sabut que amb congelació no s'obtenen fàcilment de menys de 10 micres. Això apart, hem de recordar l'aventatge d'emplear la congelació que permet tenir pessets fixades, tallades i acolorides per aquest procediment poc després de les 24 hores.

Ll. Sayé.

Centre d'una zona caseosa d'un tubèrcul del pulmó. Els baccils es destaquen clarament. (Oc. 4. Obj. $\frac{1}{12}$ imm. homog. Reichert).

Alveolitis tuberculosa: Les cè'l·lules epitelia's descamades contenen alguns baccils; també se'n veuen en les parets de l'alvèol. (Oc. 4. Obj. $\frac{1}{12}$ imm. hom. Reichert).

fluixos, deshidratació amb alcohol absolut, xilol, montatge en bàlsam neutre.

Els nuclis queden tenyits de negre, el protoplasma de groc i el teixit conjuntiu de rosat a l'ensem que els bacils queden intensament tenyits de vermell (figures 1 i 2). Les preparacions examinades a petit augment tenen el mateix aspecte que les tenyides amb hematoxilina fèrrica i v. Gieson, coloració molt empleada. Ultra això, examinades a immersió mostren els bacils que ressalten especialment perquè, donada sa situació intracel·lular, queden sobre un fons groc corresponent a la coloració que pren el protoplasma.

Tinc preparacions fetes fa més de dos mesos que conserven el color com el primer dia.

Dispensari de malalties del pit. Càtedra de Patologia general.